

10 év képekben

1997 – Leon Stukelj a világ legidősebb olimpiai bajnoka

1998 – Ivády Sándor

2000 – Jeney László és Gyarmati Dezső

2001 – Rajczy Imre emléktáblájának avatása

2004 – Polyák Imre és Németh Sándor

2003 - Jurij Szedih

2003 – Grosics Gyula

2006 – Magasfalu

FÁKLYA

X. évfolyam 4. szám • 2006. december

Tíz esztendő

Szinte bízhatatlan, hogy milyen gyorsan repül az idő! Mintha tegnap történt volna, hogy egy ködös, hűvös decemberi estén harminchárom sportbarát összegyűlt a Berzsényi Dániel Főiskolán, hogy megalakítsa az első szombathelyi olimpiai hagyományörző egyesületet. Azóta sok víz lefolyt a Perinten, egyesületünk pedig – a tagság aktív és lelkes munkája nyomán – rangot és megbecsülést vívott ki magának. Az alapításkor kitűzött célok: a coubertin-i eszme ápolása és népszerűsítése szinte maradéktalanul megvalósultak.

Most, 2006 decemberében jó érzéssel tekintetünk vissza az elmúlt évtizedre. Lelket melegengető visszagondolni azokra a felejthetetlen találkozásokra, amelyeket megéltünk. Leon Stukelj legendás ültörtartása, Ivády Sándor humorba ágyazott történetei, Jurij Szedih előadása, a Gyarmati–Jeney „Pierre” és a Novák–Pulai páros évődései, a Halmay – úszókupák izgalmas vetélkedései, hírneves klubtagjaink születésnapjai, Grosics Gyula 6:3-as visszaemlékezései éppúgy elvehetetlenek tőlünk, mint a

névadónk szülőfalujában Magasfalun álló Halmay-emlékoszlop.

Mindez csak úgy valószínűsíthető meg, hogy hobbinkat, kedvelésünket – az olimpiai játékok szeretetét és tiszteletét, s ennek népszerűsítését – komolyan vettük. Meggyőződésem, hogy csak így és csakis így érdemes bármit is csinálni. Megtanulhattuk ezt – ha mástól nem – azoktól a nagyszerű sportemberektől, korszakos egyéniségektől, akik az elmúlt tíz esztendőben vendégeink voltak.

Hiszem, hogy amit hagyományörzés címszó alatt végzünk, az nem csupán önmagunk szórakoztatását szolgálja, hanem hasznos, útmutató társadalmi tevékenység is, ebben az értelemben egyre inkább vesztő világban.

Megköszönve minden tagtársam segítségét, munkáját, szeretettel hívok ezúton mindenkit december 15-én, pénteken este 6 órára az ABBÁZIA klubba 10. születésnapunk megünneplésére.

Horváth Vilmos
egyesületi elnök

Olimpia a forradalom árnyékában

November 3-án, egyesületünk tagjai – a Rajczy Imre Sportiskolával együtt – megkoszorúzták az egyetlen szombathelyi születésű olimpiai bajnok, **dr. Rajczy Imre** emléktábláját. A berlini olimpia kardvívó bajnoka 95 évvel ezelőtt, a Szily János u. 22. sz. házban látta meg a napvilágot.

Az est – alkalomhoz illően – az 1956-os forradalomra emlékezve folytatódott, immáron az

Abbázia Klubban. **Balogh József** költő-tanár és tanítványa, **Rettegi Márk** rövid irodalmi összeállítással tisztelgett 1956 hősei előtt. Az érzelmeikkel átítatott versek és a történelmi visszatekintés kiváló felvezetés volt **prof. dr. Nádori László** „Olimpia a forradalom árnyékában” című előadásához. A zsúfolásig megtelt teremben jelen voltak a 83 éves sporttudós és sportpszichológus volt TF-es tanítványai ►►

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmay@halmay.hu • www.halmay.hu

► is. Laci bácsi mintegy félórás filmmel indította előadását, olimpiai bajnokok, résztvevők emlékeztek az 50 évvel korábbi eseményekre. Jó érzéssel nyugtáztuk, hogy a megszólalók többsége az elmúlt évek során megfordult már Szombathelyen egyesületünk vendégeként.

Nádori professzor lenyűgöző előadói stílusával, anekdotáival kivívta a hallgatóság tetszését. Megtudhattuk, hogy milyen sok nehézség és viszontagság után sikerült egyáltalán kijutni olimpiai csapatunknak először a Prága melletti *nymburki edzőtáborba*, majd **Melbourne-be**. Eredetileg az Air France nem látta biztosítottnak, hogy a magyarok az

„anarchikus állapotok” miatt ki tudják fizetni a 150 ezer dolláros útiköltséget, s nem akarta csapatunkat kiszállítani. Végül a csehszlovák hatóságok segítségével – hála az előadó közvetítésének – elrepült delegációnk és november 11-én megérkezett Melbourne-be. Az ausztráliai magyarok megtöltötték a repülőteret, felejthetetlen fogadtatásban volt része küldöttségünknek.

Az előre kijelölt csapatvezetők közül csak *Hegyi Gyula* utazott a csapattal, így többek között itthon maradt az arrogáns, modortalan és erőszakos stílusa miatt rendkívül népszerűtlen *Kutas István* is. Őt a komáromi hídtól küldte Hegyi vissza, aki félt ugyan a mindenható Kutastól, de a sportolók haragja meggyőzte. **Papp Laci** például kijelentet-

te: „*ha Kutas jön, akkor én leszálok a buszról*”. Az itthon maradt sportvezetők munkáját többek között az eredetileg az öttusázók és sportlövők vezetésével megbízott Nádori László vette át.

Felmerült, hogy a Szovjetunió erőszakos bevonulása miatt tiltakozásul ne fogjanak a magyar sportolók és vezetők kezét a szovjetekkel. (Mező Ferenc kezdeményezte.) Laci bácsi szerint butaság volt az ötlet, hisz a szovjet versenyzőknek tudomásuk sem volt, hogy mi történt Magyarországon, az ő bűnük csupán az volt, hogy ugyanaz a négy betű – CCCP - virított a mezükön, mint az orosz tankokon Budapesten. Mindenki saját belátása, lelkiismerete szerint cselekedett. Az öttusázó **Benedek Gábor** például nem fogott kezét szovjet riválisaival, amiért később örökre eltiltották. Versenyzőink nem a szovjet sportolókra haragudtak, csak az országukra.

Szóba került a *magyar-szovjet* véres vízilabda-mérkőzés is, ahol pattanásig feszült volt a helyzet az uszodában. A magyarok 4-0-ás vezetésénél *Prokop*, a szovjet center úgy könyökölte le **Zádor Ervint**, hogy a bőr a szeme körül csúnyán felrepedt. Amikor a vérző játékos végigvonult a tribün előtt, az extázisban lévő szurkolók között is elszabadultak az indulatok. A mérkőzést hivatalosan a mai napig nem fújták le!

A bizonytalan otthoni helyzet rányomta bélyegét sportolóink teljesítményére is, „normál” körülmények között 19-20 aranyérem bent volt a csapatban. Laci bácsi szerint azonban nehéz helyzete ellenére kiválóan helyállt a magyar különítmény: 9 első helyezést és összesen 26 érmet nyertünk, s az éremtáblázaton megszerzett 4. helyünk is óriási eredményként könyvelhető el.

Az előadás után még készségesen válaszolt a közönség kérdéseire **dr. Nádori László**, aki személyes élményein keresztül testközelbe varázsolta a publikum számára az 50 évvel ezelőtti emlékezetes olimpiai játékokat.

MOA vándorgyűlés Dombóváron

A Magyar Olimpiai Akadémia 48. vándorgyűlése **Kassai Farkas András** (Farkas Imre néven Melbourne és Róma bronzérmes kenusa) „*Színek, formák, szimbólumok*” c. festmény kiállításának megnyitójával kezdődött. Egyesületünket **Gál László** alelnök, **Mecseri Annamária**, **Polgár Béla** és **Szakály Ferenc**, valamint **dr. Hencsei Pál** és **Surányi Péter** csanádishalmay-s tagtársaink képviselték. A vándorgyűlést **dr. Aján Tamás**, a MOA elnöke nyitotta meg, köszöntötte a megjelent

olimpiai bajnokokat, érmeseket és olimpiai résztvevőket. Elmondta, hogy a rendezvényen az 1956-os olimpiai játékok és Dombóvár ill. Tolna megye sportja kapja a főszerepet.

Szabó Lóránd, a város polgármestere röviden bemutatta a várost, majd **dr. Kamuti Jenő**, a MOB főtitkára beszélt arról, hogy pályafutására milyen hatással voltak az 1956-os események.

A **Zoltán János**, **Dobor Dezső** rendező páros jóvoltából hallhattunk az „Olimpiának indult” című film megszületéséről, s megtekinthettük a filmsorozat második részét.

A film megtekintése után Dobor Dezső 1956-os olimpiikonokkal beszélgetett. **Polyák Imre** birkózó, **Sákovics József** vívó és **Farkas Imre** kenuzó mesélt Melbourne-i élnényeiről.

Kurucz Gábor, a helyi TV riportere a két dombóvári olimpiai bajnokkal, **Buzán-szky Jenővel** és **Rózsa Norberttel** beszélgetett. Mindkét bajnok a város szülőte, szeretettel emlékeznek a dombóvári éveikre, s mindig örömmel jönnek „haza”. A „*Tolna megye olimpiikonjai*” című könyvet **Jubász Sándor** MOB tag mutatta be. A könyv szerzői **Kis János** és **Pápai Lajos**.

Dr. Jakabházy Mária, a MOA főtitkára bejelentette: a következő 49. vándorgyűlés helyszíne *Tiszaújváros* lesz, a jubileumi 50. vándorgyűlés házigazdája pedig *Várpalota*.

A kitüntetések átadását követően a résztvevők *Gunarasra* utaztak, ahol finom vacsora, tánc és hangulatos beszélgetések után tértek nyugovóra.

A vándorgyűlés résztvevői a második nap Dombóvár nevezetességeivel ismerkedtek. Ellátogattak a városi *Helytörténeti Múzeumba*, s megtekintették a történeti és néprajzi kiállítást. Ezután a Szigeterdőbe vezetett tovább az út. Itt található a *Kosuth-émlékmű*, amely az egyetlen olyan szoborgyűjtemény, amelyben egy helyen található meg az 1848-as forradalom utáni első felelős kormány kilenc tagja. A szobrok 1951-ig a budapesti Parlament előtt álltak, s innen kerültek Dombóvárra.

A két napos program a *tatai edzőtáborban* fejeződött be, ahol a vándorgyűlés résztvevői is jelen lehettek a jubileumi olimpiai ünnepségen.